

Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως: Ειρήνη στις ταραγμένες περιοχές του κόσμου - Εγκύκλιος για το Άγιον Πάσχα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης](#)

“Ειρήνη στις ταραγμένες περιοχές του κόσμου. Όπου είναι ο Χριστός, εκεί υπάρχει και η πραγματική ευτυχία”. Αυτό είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης κ. Ανδρέας](#) στην Εγκύκλιό του για το Άγιον Πάσχα που φέρει τον τίτλο “Ανάσταση του Χριστού, γεγονός αναμφισβήτητο”.

“Ο Ιησούς συνεχίζει να είναι ο αιώνιος Νικητής. Και σε όσους τον πιστεύουν χαρίζει την ειρήνη, τη χαρά, την ευφροσύνη, και διά μέσου της Εκκλησίας προσφέρει την μοναδική τροφή, που χορταίνει την ψυχή : Το Σώμα Του και το Αίμα

Του “εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν την αιώνιον””, υπογράμμισε.

Παρακάτω ολόκληρη η Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως:

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γεγονὸς ἀναμφισβήτητο (Ἀναστάσιμη Ἐγκύκλιος
Μητροπολίτου Ἀνδρέου)

Ἄριθ. Πρωτ. 206

Ἄγιον Πάσχα 2024

Ἐν τῷ Ἱερῷ Ἐπισκοπείῳ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 257η

Θέμα: Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, γεγονὸς ἀναμφισβήτητο.

Ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

-Α-

Δὲν εἶχε ἀκόμη καλοφέξει, “τῆ μιᾶ τῶν σαββάτων”, ὅταν ἡ Μυροφόρος Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔφερε τὸ συνταρακτικὸ μήνυμα στοὺς φοβισμένους Μαθητές, ὅτι “ἠγέρθη ὁ Κύριος”. Ἐκεῖνοι, ὅμως, ἄκουσαν μὲ δυσπιστία καὶ σκεπτικισμὸ τὰ λόγια της. Τοὺς φάνηκαν “ὡσεὶ λῆρος”, σὰν γυναικεία φλυαρία, ἀφοῦ οἱ ἴδιοι εἶχαν πληροφορηθῆ τὸν μαρτυρικὸ θάνατο καὶ τὴν ταφὴ τοῦ Ἰησοῦ. Τί τοὺς λέει, τώρα, ἡ πρωῒνὴ ἐπισκέπτρια... Ἄς μᾶς ἀφήσῃ καλλίτερα στὸν πόνο μας γιὰ τὴν ἀπώλεια τοῦ λατρευτοῦ μας Διδασκάλου...

-Β-

Ἡ περιέργεια, ὅμως, εἶχε κυριεύσει τὶς καρδιὲς δύο μαθητῶν : τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Ἰωάννου. Τί νὰ συνέβῃ ἄρα γε στὸν Τάφο ; Βγῆκε ἀπὸ μέσα ὁ Ἰησοῦς ; Κι’ ἂν ναί, ἡ φρουρὰ δὲν τὸ κατάλαβε ; Κι’ ἦταν πολὺ αὐστηροὶ οἱ ρωμαϊκοὶ νόμοι σὲ τέτοιες περιπτώσεις. Σίγουρα, οἱ στρατιῶτες – φύλακες τοῦ Τάφου, θὰ ἦταν ἀντιμέτωποι μὲ τὴν ἐσχάτη τῶν ποινῶν. Ἀλλά, πάλι, πῶς ἡ Μαγδαληνὴ ἔφτασε μέχρι τὸν Τάφο καὶ πῶς μπῆκε καὶ εἶπε μετὰ ὅτι ἔλειπε τὸ Σῶμα τοῦ Ἰησοῦ ; Οἱ στρατιῶτες δὲν θὰ τὴν ἐμπόδιζαν ; Ἐρωτήματα, ποὺ βασάνιζαν τὴν σκέψη τῶν δύο μαθητῶν. Ὅχι, ὅμως, γιὰ πολὺ. Γρήγορα πῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸν Τάφο νὰ δοῦν μὲ τὰ ἴδια τους τὰ μάτια τί ἀκριβῶς συνέβῃ. Κι’ ἀφοῦ μιὰ γυναῖκα ἀδύναμη κι’ ἀπὸ τὴν φύση της δειλὴ, ἐτόλμησε καὶ πῆγε, αὐτοὶ ποὺ ἦταν ἄνδρες θὰ δείλιαζαν ; Ὅχι ! Ἔτσι, χωρὶς νὰ χάνουν στιγμὴ τὸ ἀποφάσισαν. Θὰ πήγαιναν ἀμέσως στὸν Τάφο γιὰ

να δοῦν ἄν ἀλήθευε ἡ πληροφορία τῆς Μαρίας Μαγδαληνῆς.

-Γ-

Ξεκίνησαν, λοιπόν, τρέχοντας γιὰ νὰ φτάσουν ὅσο πιὸ γρήγορα μποροῦσαν. Ἀλλὰ ὁ Ἰωάννης, ἐπειδὴ ἦταν νεώτερος στὴν ἡλικία, “ἔδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου”, ἔτρεξε πιὸ γρήγορα κι’ ἔτσι ἔφτασε πρῶτος στὸν Τάφο. Κι’ ἐκεῖ σταμάτησε. Ἴσως ἐδείλιασε, ἴσως φοβήθηκε. Πάντως, ὅταν σὲ λίγο ἔφτασε ὁ Πέτρος, ἐπειδὴ ἦταν θαρραλέος καὶ τολμηρός, μπῆκε ἀμέσως στὸ μνημεῖο “καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα” (Ἰωάν. κ’6), παρατήρησε ἀπὸ κοντὰ ὅτι οἱ νεκρικοὶ ἐπίδεσμοι ἦταν κάτω στὴ γῆ καὶ δὲν ἔλειπαν, ὅπως θὰ ἦταν φυσικὸ νὰ συμβῆ ἂν τὸ Σῶμα εἶχε κλαπῆ. Παρατήρησε ἀκόμη, ὅτι “καὶ τὸ σουδάριον ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον” (Ἰωάν. κ’7). Τὸ ὕφασμα, δηλαδή, μὲ τὸ ὁποῖο εἶχαν σκεπάσει τὸ κεφάλι τοῦ Ἰησοῦ, δὲν ἦταν ἀνακατεμένο μὲ τοὺς ἐπιδέσμους ἀκατάστατα, ἀλλὰ ἦταν τυλιγμένο χωριστὰ κάπου ἐκεῖ μὲ τάξη. Κι’ αὐτὸ ἦταν κάτι ποὺ δὲν φανέρωνε βιασύνη καὶ σπουδή.

Τότε, λοιπόν, καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς (ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἰωάννη), ποὺ εἶχε ἔλθει πρῶτος στὸ μνημα, παρακινημένος ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ Πέτρου, μπῆκε μέσα, τὰ εἶδε αὐτὰ ἀπὸ κοντὰ καὶ ἔτσι πίστεψε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀναστήθηκε.

-Δ-

Ἐπειτα, τὴν ἴδια ἡμέρα, δηλαδή τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα, ἄρχισαν ἀλλεπάλληλες οἱ ἐμφανίσεις τοῦ Κυρίου σὲ ὅλους τοὺς Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ σὲ μεμονωμένα πρόσωπα, ποὺ διήρκεσαν σαράντα ὀλόκληρες ἡμέρες. Ἔτσι, κανένας πιά δὲν εἶχε τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία ὅτι ὁ Κύριος “ἐπάτησε τῷ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον” καὶ ἔγινε ὁ “πρωτότοκος τῶν νεκρῶν”, νικητῆς τοῦ θανάτου, τοῦ Ἄδη καὶ τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ σατανᾶ.

Ἀπὸ τότε πέρασαν εἴκοσι αἰῶνες – δύο χιλιάδες χρόνια. Ὁ Ἰησοῦς συνεχίζει νὰ εἶναι ὁ αἰώνιος Νικητῆς. Καὶ σὲ ὅσους τὸν πιστεύουν χαρίζει τὴν εἰρήνη, τὴν χαρὰ, τὴν εὐφροσύνη, καὶ διὰ μέσου τῆς Ἐκκλησίας προσφέρει τὴν μοναδικὴ τροφή, ποὺ χορταίνει τὴν ψυχὴ : Τὸ Σῶμα Του καὶ τὸ Αἷμα Του “εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον”.

Χρόνια πολλά, εὐλογημένα γιὰ ὅλους. Εἰρήνη στὶς ταραγμένες περιοχὲς τοῦ κόσμου. Ὅπου εἶναι ὁ Χριστός, ἐκεῖ ὑπάρχει καὶ ἡ πραγματικὴ εὐτυχία. ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ !

Διάπυρος εὐχέτης ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ